

Uvodnik

Oh, ta spomladanska utrujenost!

Sicer smo že v aprilu, ampak zagotovo nas je še nekaj takih, ki se še vedno malo spopadamo s spomladansko utrujenostjo. Prehod iz zaspane zime v toplo in sončno pomlad je lahko kar naporen, toda na srečo obstaja kar nekaj dobrih rešitev, s katerimi se lahko znebimo te lenobnosti.

Oditi moramo ven, v naravo, po svež zrak in se dodobra nadihati, ter sprejeti sonce, da nas napolni s svežo energijo. Spotoma pa si lahko nabereмо še spomladansko cvetje, ki nam bo polepšalo stanovanje.

Nato je na vrsti zdrava prehrana. Da pojedemo čim več svežega sadja in zelenjave ter popijemo res zadostno količino vode.

In pa druženje s prijatelji, družino ali partnerjem. Objemimo jih in jim povejmo, da jih imamo radi.

Bodimo pozitivni in preživimo čim več časa z ljudmi ki nam dajejo dobro energijo.

Mateja Prezelj, Simpatični polh, bober Glo

Napovednik dogodkov

datum	kaj	kje	za koga
petek–nedelja, 8.–11. 5.	zbiralna akcija starega papirja	Kamnik in okolica	vsi

- **Zbiranje plastičnih pokroščkov** – Pomagamo 7-letnemu **Aljažu Kernu** iz Komende, ki zaradi težkih zapletov ob porodu zaostaja v razvoju za vrstniki, je na invalidskem vozičku in ne govori. Do sedaj smo se s svojim prispevkom, ki nas nič ne stane, že zelo izkazali. Nadaljujmo s tem plemenitim delom še enako skrbno še naprej. Škatla, v kateri zbiramo pokroščke, se nahaja v skavtskih prostorih. (Seveda pa to ne pomeni, da morate zavoljo dobrega namena popiti tudi veliko gaziranih pijač. Osebnostno zdravje in varčno ter ekološko življenje morajo biti na prvem mestu našega življenjskega sloga. Vsekakor pa, če si že kdaj privoščite razvado, jo vsaj oplemenitite s tem, da shranite zamašek in ga oddate za dobri namen). *Tomi Tomšič, Napredni eko sokol*

HVALA. Skavti Kamnik 1

Duhovna misel

V velikem tednu se v naše cerkve naseli tišina, zvonovi umolknejo, orgle utihnejo in duhovnik ne povzdigne rok nad kruh in vino ... Spomin **Kristusove** smrti prežene besede, v svetem prostoru odmeva le molitev – molitev src, ki verujejo, ki čutijo in trpijo z **Bogom**.

Nato pa se življenje vrne, slovesno bo zadonela aleluja, luč bo pregnala temo; pa ne zato, ker bi se po smrti starega rodil otrok, ne, tako rojstvo bi še vedno prinašalo obup in žalost. Pač pa **Kristus**, ki umrje, vstane v novo življenje, ki več ne pozna smrti. Ne bomo prižgali luči, ki bo dogorela, temveč bo zasvetila luč, ki več ne ugasne.

Upam, da se zavedate, zakaj se ta noč imenuje "velika noč"! Zato, ker so se v njej zgodile zares velike reči; tako velike, da jih človeški razum ne more doumeti. Lahko le strmi in se veseli: premagana je smrt, zasijala nam je luč večnega življenja. To je luč, ki jo vidi tisti, ki veruje v **Kristusa** vstalega. Mi verujemo, mi nosimo v srcu vero v vstajenje, vero v življenje; zato smo tu povezani v veri. To noč smo toliko bolj prepričani, da se življenje ne bo končalo z gomilo na pokopališču.

Vsako veliko noč smo bliže tudi našemu velikemu petku; a plamen velikonočne sveče nam je zagotovilo, da je **Vstali Kristus** z nami sedaj in ob naši smrtni uri.

p. Mari, duhovni asistent stega

Zgodilo se je ...

■ **Zimovanje volčičev in volkuljic** – ... je bilo super zabavno in zanimivo! V našo džunglo se je prikradel **Širkan**, ki nam jo je hotel pošteno ponagajati – a volkovi se nismo vdali. Z veliko ustvarjalnosti in poguma smo premagali vse izzive, ki nam jih je ta tiger napletel in za povrh še uživali vsak trenutek! V našem Krdelu res ni nikoli dolgčas, pa naj bo nočna dogodivščina, učenje novih veščin ali zabavne igre. Več pa na fotografijah :). *Črni panter Bagira*

■ **Zimovanje izvidnikov in vodnic** – Na Ledinah se je 20., 21. in 22. februarja kar na enkrat pojavila četa skavtov. Pomagat je prišla zakletemu graščaku in ga tudi rešila. Zimovanje je bilo polno snega in drugih zanimivih stvari. Kot recimo:

»Zimovanje nam je bilo všeč, še posebej sneg in velika igra.« *Aligatorke*

»Na zimovanju nam je bilo zelo všeč zaradi snega. Tudi tema, povezana iz legendo kraja, nam je bila všeč.« *Tigrice*

Zimovanje izvidnikov in vodnic na Ledinah. Avtorji fotografij: voditelji Čete Kamenčki.

■ **Samostojni izleti vodov Čete Kamenčki** – Vodi Tigrice, Gamsi, Aligatorke in Orli so se nekega lepega, bolj ali manj sončnega dne odpravili na vodove izhode. En dan, preživet v družbi voda, je vedno zanimiv in poln dogodivščin. Orli so odpešali na malico v domžalski McDonald's, Gamsi pa so šli na kolo za zdravo telo v (ne) znano.

Tigrice so o svojem vodovem izhodu povedale: »Bilo nam je zelo všeč, čeprav smo bile le štiri od desetih, hehe. Komaj pa čakamo dvodnevni potep in upamo da nas bo tam več.«

Od Aligatork pa zveste: »Lokacija: Samotni maln. Bilo nam je všeč saj smo hodile počasi in strpno. Na koncu smo pojedle in se odpravile nazaj ☺.«

Spomladi pa so na vrsti še (dvodnevni) vodovi potepi. Le kam jih bo tokrat zanesla pot? *Katarina Zabret, Živahna mačka*

- **Spomladansko zasedanje Sveta ZSKSS** – Svet ZSKSS je neke vrste skavtski parlament, kjer se dva krat letno zberemo delegati – predstavniki vseh slovenskih stegov. Izvršni odbor naše skavtske organizacije (neke vrste skavtska vlada) nam vedno predstavi pot, ki smo jo prehodili v približno pol letnem času med enim in drugim zasedanjem Sveta, v razpravo pa da tudi različne predloge sprememb, ki jih je pripravil zato, da bi bila naša skavtska organizacija in delo v njej še boljše.

Na tokratnem zasedanju smo tako nadaljevali spreminjanje zunanje podobe naše skavtske organizacije. Ker smo pred pol leta sprejeli novo celostno grafično podobo in nove razpoznavne znake, o čemer smo v Mamutovih novičkah že pisali, smo tokrat sprejeli tudi na novo oblikovano zastavo z novim znakom. Hkrati smo sprejeli tudi sklep, da se bomo od sedaj naprej v tujini vedno predstavljali z vseslovensko skavtsko rutko, s čimer bomo širili prepoznavnost naše države in naše skavtske organizacije. Podobno smo sklenili tudi za izvršni odbor in zaposlene v pisarni naše organizacije. Tudi ti bodo od zdaj naprej nosili posebno rutko, ki pa jo bodo ob prenehanju mandata ali službe predali svojim naslednikom in s tem tudi težo in odgovornost vsega dela, ki je bilo vloženo v vodenje organizacije v njeni zgodovini.

Ob zaključku zasedanja pa se je razvila tudi vroča debata, ali naj skavti v krajih paradiramo na raznih takšnih in drugačnih protestih. Temeljni namen skavtstva je, da bi ljudje postali vsestransko aktivni v naši družbi, zato se vsekakor podpira osebno in zasebno aktivno vključevanje skavtov v vsakovrstne družbene ali politične aktivnosti. Vendar pa so to osebni angažmaji posameznikov, v katere ne smejo potegniti celotne organizacije. V sodobni, pluralni in demokratični družbi, kakršna je tudi naša skavtska organizacija, namreč tudi slučajno niso vsi člani od prvega do zadnjega enakega mnenja, kar je tudi povsem prav. V izogib temu, da se ne bi pri izražanju naših različnih stališč v krajih znašli na različnih bregovih, bomo naša osebna prepričanja izražali kot vsakdanje oblečeni aktivni državljani in državljanke Republike Slovenije, v krajih pa se bomo posvečali predvsem naši temeljni nalogi, to je da skavte, ki so nam zaupani, čim bolj naučimo, kako spreminjati svet na bolje. V skavtskem in predvsem v zasebnem življenju. *Tom Tomšič, Napredni eko sokol*

- **Spomladanska državna srečanja voditeljev** – 21. in 22. marca so po vsaj Sloveniji potekali DSV (državna srečanja voditeljev), kjer so se voditelji posameznih vej (VV, IV in PP) posamezno dobili vsi skupaj na enem kraju in se pogovarjali o pomembnih vprašanjih v naših vejah. Posebno pozornost pa smo posvetili tudi novemu vzgojnemu namenu, s katerim se trudimo, da bi skavti v letih 2015-2018 vzgajali za odgovornost do sebe, skavtstva in družbe.

Jaz sem se udeležila DSV-ja VV v Slovenskih Konjicah. Vsa srečanja so potekala pod geslom: V katerem grmu tiči zajec?. Tekom vikenda smo se v sproščenem vzdušju menili o odgovornosti, novem vzgojnemu namenu, na raznih delavnicah izpilili nekatere voditeljske veščine in spoznali Slovenske Konjice.

Državni posveti so kraj, kjer voditelji lahko iz prve roke dobimo veliko nasvetov in idej za nadaljnje vodenje in delo v naših stegih, saj nam omogočajo, da se v večjih skupinah, ki pa so ciljne, pogovarjamo o aktualnih problemih in izzivih s katerimi se kot skavtski voditelji v posamezni veji soočamo. *Polona Pevec, Navihana mačka*

Utrinki iz državnega srečanja voditeljev volčičev in volkuljic v Slovenskih Konjicah. Avtor fotografij Nace Hudobivnik, steg Ruševci – Radovljica 1

Kolumna – Bodi zgled – bodi mož, bodi žena!

V zadnjih tednih je bilo izrečenih ali zapisanih toliko besed in pogovorov okrog družine, okrog partnerske zveze.

Poslušamo o tem, ali istospolni pari lahko sklenejo zakon, ali lahko posvojijo otroka, ali lahko ... Slišimo in beremo zagovornike ene in druge strani. Poslušamo, da je družina oče, mati in otrok. Slišimo, da imajo tudi istospolni pravico do družine, do otrok ... V naslednjih vrsticah se ne bom spuščal v to razpravo. Bolj me zanima, kje je moje mesto, kje je naše mesto v teh časih, v teh razpravah, v teh trenutkih ...

Skavti so del mojega življenja. Že dolgo dojemam skavtsko kot svojo družino. Zakaj? Ker se tukaj med brati in sestrami vedno čutim sprejetega, ljubljenega in varnega. Tu lahko na ves glas pojem tudi brez posluha. Tu lahko delim svoje najbolj skrite sanje. Tu lahko z majhnimi koraki spreminjam svet otrok in mladih. Da, skavti so moja družina.

Oče, mati in otrok. Tudi to je bila moja družina. A življenje s seboj prinese bolečino, trpljenje in preizkušnje. Prinese čas strahu in negotovosti. In ostane moja družina: mami, brat in jaz. Da, moja družina. A družina, naša skupnost, nikoli ni ostala sama. Božja previdnost, vera in molitev prinašajo trdnost in pomoč takrat, ko je najbolj težko. Predvsem pa prijatelji postanejo tvoja družina.

Ko gledam nazaj na svoje življenje, ko gledam na svojo pot odrasčanja, na pot od prvošolčka, najstnika, mladega fanta, do moža, lahko na svoji poti jasno vidim vlogo očeta. Čeprav je bila ta pot od prvošolčka do moža brez njegove prisotnosti. A ravno zato sem prepričan, da otrok za svojo pot potrebuje zgled in oporo tako moža kot žene. Ko se oziram nazaj, vidim, kako sem iskal (in še iščem) može, ki bi mi bili zgled pravega moža - družinskega, zakonskega moža, kakršen bi si želel biti tudi sam. Le **Bogu** se lahko zahvalim, da so bili vedno, ko je bilo to najbolj potrebno, taki moške na moji poti. Kaj pa vloga moža v vsakodnevem življenju?

Danes, ko stopam po novi poti, po poti ustvarjanja svoje družine, se zavedam te svoje pomanjkljivosti. Kljub neizmerni ljubezni in neskončni predanosti pri vzgoji mati nikoli ne more biti oče. Med mamo in mano bo zaradi vseh dogodkov vedno ostala posebna vez. Neskončno sem ji hvaležen za vse, kar je in kar še stori zame. A očeta ni mogoče nadomestiti. Tako je na meni težka naloga, da s pomočjo zgledov moških okrog sebe sam zgradim ta lik. Le tako lahko postanem najprej mož svoji ženi, potem oče svojim otrokom, in sem nato njim zgled moškosti.

Tukaj smo na vrsti tudi mi, skavti. Tu smo voditelji. Naša dolžnost, naše poslanstvo je, da smo zgled – zgled moškega in ženske. Da smo zgled sozvožje. Vsak otrok, vsak mlad človek, naj prihaja iz »popolne« ali »nepopolne« družine, potrebuje na svoji poti odrasčanja od bobra do voditelja zglede tako moža kot žene. Skavti ne smemo pozabiti, da smo družina. Saj se spomnite besed, ki smo jih slišali ob svoji obljudi: »Sprejeti si v veliko skavtsko družino.« Tukaj smo zato, da fantom dajemo zgled in oporo, da lahko postanejo odgovorni, odločni in samozavestni moške. Tu smo zato, da puncam pomagamo postati ljubeče, skrbne in ustvarjalne žene. Tu smo zato, da damo narodu zgled sobivanja, dopolnjevanja in sodelovanja med moškimi in ženskami. Tu smo, da iz mladih zrasteta odgovoren mož in odgovorna žena.

Včeraj smo začeli teden molitve za družine. To je priložnost, da naše molitve sežejo k našim družinam. Naj bo naša molitev namenjena predvsem tistim, ki trpijo, ki jih je strah, ki se iščejo. Naj ti najdejo v ljudeh okrog sebe prave zglede. Naj ti tudi v nas vidijo in prepoznajo zglede prave krščanske države. Molimo pa tudi zase! Da bomo pravi zgled mož in žena, pravi zgled sozvožje, pravi zgled dopolnjevanja med moškim in žensko.

Da bomo nekoč tudi mi, kot je dejal **Baden Powell**, lahko rekli: »Svojo nalogo sem izpolnil.«

V objektivu – Skrbimo, da je vsak dan – dober dan!

- Poslanstvo vsakega skavta je spreminjanje sveta na bolje, kot je to poudarjal že ustanovitelj skavtov, lord **Baden-Powell**, z mislijo: »Poskusite zapustiti ta svet za spoznanje boljši, kot ste ga prejeli.« Skavti smo prepričani, da bi bil svet boljši in pravičnejši, če bi vsakodnevno opravljali dobra dela.

22. 2. 2015 smo praznovali Dan spomina. Ta dan je sicer vrhunec naših prizadevanj po oblikovanju družbe, kakršne si želimo, vendar so dobra dela – aktivno oblikovanje družbe, nekaj, za kar si prizadevamo vsak dan. Navsezadnje se tako glasi tudi 3. skavtski zakon: Skavt (skavtinja) pomaga bližnjemu in naredi vsak dan vsaj eno dobro delo.

Ob tem smo del mednarodnega dneva, ki se imenuje World thinking day, pripravlja pa ga ena od naših svetovnih skavtskih organizacij – WAGGGS. Skavti in skavtinje vsega sveta so se včeraj združili ob obnovitvi skavtske obljudbe – hkrati pa so se skavti in ostali ljudje dobre volje ta dan še posebej posvečali dobrim delom. Na spletni strani dobrodobro.si, kjer smo beležili dela, s katerimi lahko polepšate življenje ljudem okoli vas, smo naleteli na nekaj prav zanimivih:

- sosedovega psička peljala na sprehod,
- posesala stanovanje,
- razveselil sestro,
- zgledno ministriral,
- sošolki pomagal delati nalogo,
- pomagala narediti kosilo,

Tadej Uršič, Športni gams. Avtorjev osebni arhiv.

- zmolila rožni venec za bolno sodelavko,
- domov peljala hčerkino prijateljico,
- mami pomagal nesti težke vrečke,
- zlikala srajce,
- očistil igrače,
- ...

■ Letos ZSKSS praznuje 25 let – in tudi 22. 2. je bil del našega praznovanja

Slovenska skavtska organizacija (Združenje slovenskih katoliških skavtinj in skavtov) je nevladna, neprofitna, prostovoljska nacionalna **mladinska organizacija, ki se ukvarja z vzgojo in izobraževanjem otrok in mladih** in ima približno **4500 aktivnih članov**. Razdeljeni so v štiri starostne skupine; vodi jih okoli **820 voditeljev prostovoljcev**; povprečno **tedensko opravijo 5-7 ur prostovoljnega dela!** V **Mamutovem stegu Kamnik 1** imamo **107 članov, od tega 21 aktivnih in projektnih voditeljev**.

Kamniški skavti smo v sklopu praznovanja pripravili srečanje za vse bivše in trenutne kamniške voditelje, ki smo in še vedno vzgajamo mlade v odgovorne in aktivne državljane. Zbralo se nas je več kot 40. Naše druženje smo pričeli z zahvalno sv. mašo, kjer smo obnovili svojo skavtsko obljubo in se spomnili vseh let (tudi za nas, Kamničane, je že skoraj 25), ki smo jih že preživel skupaj. Sledilo je druženje, kjer smo ob klepetu v prijetnem vzdušju krepili in utrjevali vezi, ki so se v teh letih stkale med nami. Hvaležni smo drug za drugega in spoštujemo naša prizadevanja pri spodbujanju mladih, da rastejo, se krepijo in osebno napredujejo v odgovorne državljane naše lepe Slovenije. Sklenili smo, da se kmalu spet srečamo. Če ne prej, zagotovo na praznovanju 25-letnice našega kamniškega stega naslednje leto. Ob tej priložnosti se zahvaljujemo tudi tistim voditeljem, ki se nam niste uspeli pridružiti, a ste v preteklih letih kot voditelji sooblikovali naš Mamutov steg – Kamnik 1. **Robert Baden Powell** je dejal: "Niti plačila, niti nagrade ne dobimo za služenje, toda prav to nas osvobaja. Ne delamo za delodajalca, temveč za **Boga** in za lastno vest."

■ Botrstvo

Zelo pomemben dogodek, ki je simbolično zaokrožil Dan spomina, 22. 2.; se je zgodil 23. 2. 2015. Predali smo zbrana sredstva v dobrodelni akciji Luč miru iz Betlehema (pri kateri sodelujemo še z drugimi organizacijami). Zbrali smo 16.500,00 EUR in jih predali projektu Botrstvo (ZPM Ljubljana Moste-Polje). *Tadej Uršič, Športni gams, Erika Klemenc, Ustvarjalna veeverica, Miha Klobčar, Modri delfin, predloga ZSKSS*

V koži (nekdanjega) skavtskega voditelja – Meta Mejač Toplišek

Z Meto, nekdanjo kamniško skavtsko voditeljico, ki se svojih skavtskih doživetij spominja z nasmehom na obrazu, sva nek večer sedeli na mehki odeji poleg velike omare z otroškimi knjigami. Ob vsakem spominu na kak lep dogodek se ji je obraz nekoliko spremenil in razlezel v nasmeh. Seveda je bil to med vsemi pomembnimi vprašanji tudi čisto ženski klepet in ena drugi sva kimali, ko sva ugotavljali, koliko nama je in nama še skavtstvo daje. Medtem, ko sva gledali njene rutke in brskali po fotografijah iz prelepe zgodovine, so okoli naju tekali otroci. Meta, mama dveh otrok, je družinska terapevtka in ustvarjalna dušica.

Skavtom si se pridružila na samem začetku skavtstva v Kamniku. Kdo te je navdušil za skavtsko pot?

Takratne ministrantke, vodil nas je p. **David**, je prišel osebno povabit g. **Bezek**. Očitno nas je znal navdušiti in prijateljice smo se takrat odločile, da pristopimo. **Erika, Špela, Andreja, Urša** ... smo si bile ena drugi v spodbudo. Prišli so tudi fantje s Stranj in Mekinj.

Še danes se spominjam kako je bilo na uvodnem srečanju v pevski sobi. Mladi, odprti za nove izzive, smo se veselili medsebojnega spoznavanja in druženja ter novih dogodivščin.

Ali se spominjaš najljubšega poletnega tabora? Izpostavi kakšno iskrico.

Meta Mejač Toplišek, Zabavna veeverica

(Se malce zamisli) Morda prvi skavtski tabor, stari smo bili 15-20 let. Z nami je šel gospod **Bezek**, bivali smo v župnišču v Ankaranu.

En dan smo se skupaj z našim voditeljem odpravili do obale. Po nekem času je šel g. **Bezek** nazaj v župnišče, mi pa smo ostali še ob morju. Dogovorili smo se, da bomo kmalu prišli za njim. Vendar ... Kako? Če smo se pa imeli tako dobro (peli, igrali skavtske igre, si imeli veliko za povedati ...), da niti opazili nismo, da so nočno nebo

prekrili oblaki in so začele švigati strele. »Noro!« smo si govorili. G. **Bezek** je prihitel k nam in še danes slišim besede: »Ja, ljubčki moji, a ne vidite, da bo vsak hip nevihta? Kaj pa mislite? Hitro pod streho.« Bil je zaskrbljen in kar malo jezen, nam pa se je zdelo vse skupaj zelo zabavno.

Še enega tabora pa se spominjam, ko sem bila voditeljica VV. Bili smo gusarji, v Pregari. Voditelji smo se zelo sprostiti in vživali v svoje vloge (pokaže fotografijo, na kateri se smeje in na glavi ima skledo). S polnimi usti čokoladnega namaza sem prebrala nek razglas in otroci so se valjali od smeha. V žerjavici smo takrat spekli tudi odlično pico.

V kateri veji pa si se najbolj našla, se počutila dobro?

Ravno pri vodenju veje volčičev in volkuljic. Najbolj sem se lahko sprostita. Z **Eriko (Klemenc op. p.)** sva dobro vodili otroke, sva se tudi skregali in se potem hitro pobotali, dopolnjevali sva se.

Ali ti kakšna skavtska veščina, izkušnja pomaga pri vzgoji lastnih otrok?

Sigurno mi je ostala ljubezen do narave, ki jo posredujem naprej. Razvijanje vseh dimenzij – duhovne, telesne, ročnih spretnosti ...

Vse, kar sem doživela, spontano posredujem svojim otrokoma. Škoda se mi zdi edino to, ker sem toliko igrice, pesmic in bansov, ki smo se jih naučili pri volčičih, že pozabila.

Na katero skavtsko pesmico pomisliš najprej?

Angelček. Ogromno smo ga prepeli. Ali na Slomškovo, Svetlo sonce se je skrilo (malo zapoje).

Pa tiste pesmice pred jedjo (zapoje): »Za vsaki kruh, kruh, kruh, za vsaki dan, dan, dan ...«, »Prišel je čas volčiči, da gremo zdaj jest ...«. Te in še nekatere druge pesmice velikokrat pojemo skupaj z otrokoma.

Naj skavtska jed?

Prej sem jo že omenila, pica v Pregari :).

(malo pomisli) Sicer pa, kar se našega prehranjevanja tiče, je bilo pa tudi takole. Ko smo šli popotniki nekega poletja s kolesi na poletni tabor, smo si **Erika, Andreja** in jaz oblikovale jedilnik z mlečnimi, preprostimi jedmi. Tako kot že tudi pretekla leta. **Marko**, ki je bil na prejšnjih poletnih taborih z nami – dekleti v »obedovalni« skupinici, je bil z našo deklisko kuho prav zadovoljen. No, vsaj rekel ni nič. Na tem, kolesarskem taboru pa je **Markota** zamenjal **Iztok**. Njemu pa ni bilo prav lahko, kot se je na koncu izkazalo. Cel teden je moral trpeti to našo brezmesno kuho. Me, seveda, nismo vedele, da je fant nor na meso. Nekajkrat nam je sicer malo namignil, da bi pa mogoče kdaj jedli tudi kakšno bolj »žmohtno« jed, pa nismo točno vedele (ali pa želele vedeti) kaj bi to lahko bilo. Tisti mastni golaž iz konzerve se nam je upiral, kakšnih dunajskih se pa tudi ni dalo pohati na gorilniku. No, in tako se je **Iztok** proti koncu tabora en dan razhudil (verjetno mu je že kar pošteno krulilo po želodcu) in poiskal trgovino, založeno s konzervami. Tako smo tisti dan jedli čufte in ne vem kakšne konzervirane zvarke še (se nasmeje). In brezmesnega tedna je bilo konec.

Enkrat pa smo si punce na Koprivnik na zimovanje nesle tudi sardelice in jih ocvrle na gorilniku. Lepi spomini.

Ali se slučajno spomniš tretjega skavtskega zakona?

(globok vdih) Ojej! Skavt je vedno lačen?! :).

No, kateri ti je pa ostal v spominu?

Skavt naredi vsak dan vsaj eno dobro delo.

Skavt je čist v mislih besedah in dejanjih.

Lepo. Se je pri skavtih od takrat pa do danes kaj spremenilo?

Nekaj malega imam še vpogleda, ker **Tomaž** (njen starejši sin op. p.) hodi k bobrom.

In kolikor sem videla na začetku skavtskega leta, je zdaj izvedba veliko bolj izpopolnjena. Vse je bolj izdelano, pripravljeno, profesionalno. Voditelji ste bolj samozavestni, s pravo skavtsko držo. Vse se je bolj razvilo, napredek je očiten.

Ali še hraniš in kje skavtske spomine?

Ja, veliko stvari imam shranjenih (pokaže na fascikle in mape, zvezke). Tudi obe rutki in rutice iz tabornih šol.

Ali so skavti šola za življenje, kaj ti skavti dajo?

(prikimava) V svoje reference sem vedno dodala še skavte, saj sem od tu odnesla veliko voditeljskih veščin. Naučila sem se organizacije in načrtovanja.

Ko sem kdaj kasneje sodelovala z drugimi ljudmi, v kakšnih drugih skupinah, sem videla, koliko mi to znanje pomaga, saj sem znala pravilno zastaviti, medtem ko so me drugi le »čukasto gledali«.

Poleg tega – ali pa kar v prvi vrsti – me je obogatil sam stik, druženje z mladimi in otroki.

Pri skavtih sem imela in čutila tudi globok občutek pripadnosti, ki ga danes kar malo pogrešam. Naučila sem se, kako je ko nekam spadaš in pripadaš. Tudi voščevali smo si med seboj.

En prigoda. Ko sem bila stara 16 let, so nekega poletnega večera tudi meni prišli zapet podoknico. Sestra **Andreja** je vse to načrtovala in pripravila. Vsa okna so bila že odprta, zaslišala se je pesem, meni pa je bilo grozno nerodno. Čisto sem bila zmedena in sem tekala gor in dol po hiši (smeje se in se hvaležno spominja). Obiskovali smo se in si peli podoknice, še danes se običemo in imamo skupinske dogodke.

Zakaj bi torej drugim priporočila skavte?

To je skupnost, kjer se naučiš živeti v skupini, ni poudarjenega individualizma, kar je danes dragocenost. Včasih je vse na tem svetu eno samo tekmovalstvo, pri skavtih pa se trudimo za solidarnost in sodelovanje. Vsaj jaz sem tako to doživljala. Postaneš spoštljiv in ljubeč do narave, všeč mi je, da se človek duhovno pogloblja. Gre za celosten razvoj – v duhovnem, čustvenem, fizičnem, razumskem smislu. Veščine, ki jih pridobiš, pa potem lahko uporabljaš v zasebnem ali na poklicnem področju. Ne nazadnje pa so skavti dobra družba. In tudi življenjskega sopotnika si lahko najdeš pri skavtih! ;)

Odlično si zaključila! :) :). Meta, najlepša hvala za vpogled v tvoj dragocen skavtski svet. In srečno, kamorkoli te vodijo poti! Zapisala in uredila Kača Kaja

Volčiči Krdela izpod treh gradov na zimovanju na Trsteniku. Avtorji fotografij: stari volkovi.